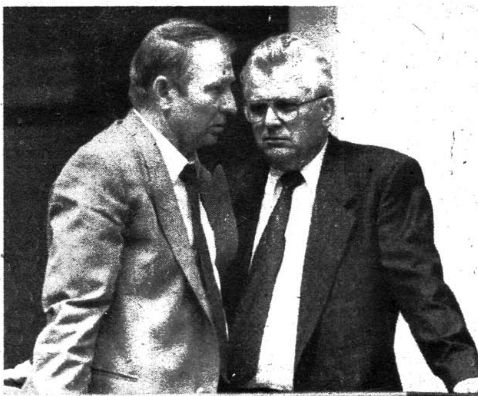
Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 102 (602) ♦ Четвер, 3 червня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

ДЕРЖАВА ЧЕКАЄ КОНКРЕТНОЇ ПРОГРАМИ І КОНКРЕТНИХ ДІЙ

ХТО ВІЗЬМЕТЬСЯ ЗА ЛОПАТУ

Ранкове засідання 2 червня

Депутати довго й пристрасно обговорювали проекти законів про нову структуру державної виконавчої влади України, закріплену відповідними змінами в чинній Конституції. Документи запропонували і депутати, і Президент Л.Кравчук. І хоча найнагальніша проблема сьогоднішньої України — це подолання економічної кризи, депутатські дебати тривали, на жаль, не навколо цього. Народні обранці вирішували, ХТО САМЕ має виводити нашу державу з кризи, а не ЯК САМЕ це робити. Словом, йшлося про те, хто «головніший» — парламент, Президент, Прем'єр-міністр, а коли взяти ширше — то якою бути майбутній Україні — парламентською чи президентською республікою. І все було б добре, коли б не одна «деталька» — ситуація в економіці склалася така, що на межу виживання поставлено саме існування української держави. Депутати елементарно «забували», що не буде держави — стануть непотрібними і всі ці розмови...

(Закінчення на 2-й стор.)

Фото Володимира СОЛОВЙОВА, Олександра КЛИМЕНКА.

СУВЕРЕННА УКРАЇНА В НЕБЕЗПЕЦІ!

Звертаємося до громадян незалежної України зі словом зболеним і тривожним. Навіть у найсуворіші десятиліття панування тоталітарної системи українські літератори, як могли, оберігали духовне вогнище нашого народу, не даючи йому остаточно погаснути, невтомно плекали українське слово. Сотні майстрів пера знищені тогочасним режимом у тридцяті, сорокові та уже й пізніше — у сімдесяті-вісімдесяті роки. Українські письменники наближали перебудову, були каталізатором суспільних процесів, спрямованих на відродження національної культури. У стінах Спілки письменників зародилися майже всі основні демократичні громадські організації Української держави.

(Закінчення на 3-й стор.)

Продиктовано в номер

ЗОНАЛЬНА ЛИХОМАНКА

Нещодавні контакти ділових кіл Харкова з бізнесменами Японії та Південної Кореї зміцнили намір місцевої влади, промисловців і підприємців створити вільну економічну зону. Принаймні, сьогодні в будинку профосвіти Харкова відкривається спеціальна конференція, присвячена обговоренню проекта, який вже знаходиться на розгляді в Кабінеті міністрів. Згідно з ним, вільну економічну зону з відповідною інфраструктурою планується дислокувати уздовж залізниці в напрямку на Бєлгород. Крім цього, передбачається поетапне створення двох зон з особливим статусом — біля Миколаєва та Маріуполя, де буде споруджено вантажно-розвантажувальні термінали. Вартість цього проекта попередньо оцінюється у 16,5 мільярда американських доларів і 50-60 мільярдів карбованців. А свою згоду брати участь у ньому вже висловили бізнесмени Японії, Південної Кореї, Китаю, Туреччини, ряду арабських країн.

ТАМ, ДЕ РОЗХОДЯТЬСЯ РЕЙКИ

Вантажний поїзд, що віз деревину, аміак, папір та пісок з Воловця до Свалявви, спромігся подолати від станції тільки кількасот метрів: не спрацювала автоматика переведення стрілок. Половина вагонів поїхало далі, а решта, разом з електровозом-штовхачем, зійшло з рейок. Понівечено добру сотню метрів колії. Ремонтна бригада з Мукачевого працювала понад 8 годин. До речі, це не перша подібна пригода на маршруті «Лавочне—Мукачеве».

УКРАЇНЦІ НА ВИСОТІ

«Ви можете пишатися чудовою поведінкою, доброю дисципліною і високим моральним духом, який демонструють всі члени українського підрозділу, дислокованого в районі Зепа», — говориться у телеграмі, яка надійшла до постійного представництва України при ООН від командира сектора Сараєва полковника Валентайна (Франція).

Відповідно до резолюції 824 Ради Безпеки і згідно з наказом командування Сил ООН частину українського батальйону було перекинуто до міста Зепа у Боснії з метою захисту місцевого населення, а також забезпечення процесу його роззброєння.

НА ЧУЖІЙ БІДІ НЕ РОЗБАГАТІЄШ

В Україні з робочим візитом побувала урядова делегація Республіки Молдова на чолі з Прем'єр-міністром Молдови Андрієм Сангелі. До її складу входили заступник Прем'єр-міністра, міністри: закордонних справ, оборони, внутрішніх справ, національної безпеки, фінансів, керівники Національного банку, інших міністерств і відомств Молдови.

Цей робочий візит був, по суті, відповіддю на перебування кілька місяців тому в Республіці Молдова урядової делегації України на чолі з Леонідом Кучмою, під час якого сторони підписали ряд документів і рішень.

За час, що минув, підбито підсумки зробленого, окреслено нове коло проблем, які потребують оперативного розв'язання.

По закінченні зустрічі Прем'єр-міністр Молдови Андрій Сангелі та перший віце-прем'єр-міністр України Василь Євтухов дали прес-конференцію для українських і зарубіжних журналістів.

Як зазначив Прем'єр-міністр Молдови Андрій Сангелі, і в Молдові, і в Україні біди різняться хіба що тим, що помножуються на чисельність населення. Однак їх можна і треба зменшити, розв'язуючи вузли, які з'явилися внаслідок поспішних рішень, різних бар'єрів у вигляді митниць, шлагбаумів тощо.

(Закінчення на 3-й стор.)

Десять рядків з листа

Вважаю, що народні депутати, Верховна Рада передусім повинні розглядати економічні питання і контролювати виконання своїх рішень. Тільки за умови піднесення економіки ми зможемо стати справді незалежні. Гадаю, щоб побудувати свою суверенну державу, всім нам потрібно на рік-два тугіше затягти пояси і добре попрацювати.

І.ЛЮБАЧ.
Нова Каховка.

Парламентська хроніка

І ЦЕ НАЗИВАЄТЬСЯ ЗАХИСТ?

Денне та вечірнє засідання 1 червня

«Ті, хто за капіталістичний розвиток суспільства, сідайте праворуч у залі. Хто за соціалістичний — ліворуч. А ви, депутате Собчак, чому бігаєте туди-сюди?» — «Та розумієте, Михайле Сергійовичу, я за соціалізм, але жити хочу, як за капіталізму». — «Тоді сідайте у президію»... Саме цей анекдот чомусь часто спадає на думку, коли слухаєш виступи окремих депутатів на пленарних засіданнях Верховної Ради України. Ідеологічна зашореність і догми правого чи лівого спрямування досить часто заміняють їм професійну підготовку. І там, де не вистачає знань, у хід іде популізм. При цьому кожен виступає якщо не від імені всього народу, то принаймні від усіх своїх виборців. Але чи справді до них дослухаються? А не завадило б.

Приміром, про соціальний захист говорять часто і багато. Не стали винятками і денне та вечірнє засідання 1 червня. Однак серед багатьох були й голоси, які прозвучали дисонансом. Наприклад, народний депутат Петров навів такі слова своїх виборців: «Ви нас три роки захищаєте. До чого це призвело — бачите самі. Припиніть цей захист. А що коли краще жити буде без нього?» Можна беззастережно вірити, що, справді, це слова виборців, а не черговий популістський спіч. До речі, таку позицію підтримали ще кілька парламентаріїв, які теж запропонували якомога менше вживати слова на зразок «соціальний захист», а говорити по суті. Тобто про заходи для пом'якшення удару у зв'язку з новим зростанням цін.

Протягом тривалого обговорення проекту постанови Верховної Ради щодо мінімальної заробітної плати, пенсійного забезпечення прозвучало чимало слушних зауважень на адресу самої Верховної Ради, виконавчих структур і особливо — Національного та комерційних банків, посередницьких і торговельних підприємств. Чимало промовців пропонували перепідпорядкувати Національний банк урядові, навести порядок у роботі комерційних. Водночас наводили приклади, що заробітна плата водія, наприклад, у комерційному банку в кілька разів перевищує платню високопрофесіонального робітника державного підприємства.

На жаль, не дуже дослухалися до виступів народних депутатів Маркова та Печерова. Перший, зокрема, наголосив, що підвищення пенсій та заробітної плати не допоможе населенню, бо в уряду немає жодного іншого джерела покриття цих витрат, окрім нової емісії. А наслідки її повинні бути зрозумілі кожному. Він запропонував також стримувати зростання грошової маси. Це передусім завдало б удару по валютниках і тих банкірах, які, взявши кредити, закупили на них долари, прагнучи спекулювати на підвищенні їх курсу. Це сприяло б також падінню процентних ставок, довело б до банкрутства банки, а не виробничника, як тепер. Народний депутат Печеров також підтвердив, що збільшення заробітної плати — це, по суті, провокація проти народу, яка нічого, крім емісії та дальшого зубожіння населення, не дасть. І хоча звучали й інші пропозиції, парламентарії все-таки прийшли до спільної думки і проголосували за постанову, згідно з якою мінімальні заробітна плата та пенсія становитимуть відповідно 6,9 і 13,8 тисячі карбованців. Буде здійснено й одноразові доплати тим, хто працює, за травень у розмірі мінімальної заробітної плати. Кабінетові міністрів доручено також виробити механізм індексації грошових заощаджень населення.

Потім депутати приступили до обговорення проекту постанови про внесення змін і доповнень до Конституції — Основного Закону України.

На запитання депутатів відповіли Президент України Леонід Кравчук та Прем'єр-міністр Леонід Кучма. Чимало з парламентаріїв дотримувалися думки, що в Президента достатньо повноважень і жодних додаткових йому надавати не потрібно.

Свій погляд на сьогоднішню ситуацію в Україні, та шляхи виходу з неї висвітлив у виступі Прем'єр-міністр Леонід Кучма. Яке рішення буде прийнято — покаже наступний день.

Василь ТУГЛУК.

ХТО ВІЗЬМЕТЬСЯ ЗА ЛОПАТУ

Ранкове засідання 2 червня

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Президент, виступивши з коротенькою промовою, висловив свою головну ідею — треба зосередити всю виконавчу владу в одних руках. «Президент фактично і юридично, як кажуть, де-факто і де-юре, очолює уряд, бере пряму відповідальність за його роботу і підписує урядові документи», — сказав Л. Кравчук. Такий розклад приводив до двох безперечних переваг. По-перше, в одних руках зосереджувався уряд: його дії, кадрова політика тощо, по-друге, в одних і тих же руках опиняється й вертикаль виконавчої влади по лінії держадміністрації, бо представники Президента на місцях згідно з Конституцією підкоряються тільки Л. Кравчуку.

Про це від імені Комісії у питаннях законодавства і законності говорив і С. Соболєв (Запоріжжя), який запропонував дещо компромісний варіант: продовжити повноваження уряду видавати декрети в економічній галузі і призначити Л. Кравчука безпосереднім керівником (главою) уряду.

А депутати переважною більшістю говорили про інше. Вони боролися проти «можливої диктатури Президента», яка, на думку промовців, обов'язково встановиться після надання додаткових повноважень Л. Кравчукові. Президента звинуватили в тому, що він безпідставно вимагає для себе ще «чогось додаткового» тоді, коли в нього були всі права і можливості для роботи, але він цим не скористався. Г. Демидов (Республіка Крим), заявивши, що Президент розколов Україну, сказав, що такі зміни в Конституції призведуть до встановлення прямого президентського правління, але й воно нічого не дасть, бо Л. Кравчук «не достатньо диктатор».

Словом, говорили все, що кому хотілося й думалося. Президент вийшов із залу, а ситуація склалася така, як у відомій байці про лебедя, рака та щуку: всі нібито й працюють, а Україну поглинає криза. То який же ефект від такої роботи? Звісно, нульовий. І всі це розуміли, от тільки ніхто в сесійному залі розуміння своє не підтвердив конкретикою.

А взагалі-то це засідання, як і всі останні, чомусь було напрочуд афористичним. Один поперед одного депутати сипали влучними висловами, і древніх цитували, і мудрих, і немудрих. Поступово складається таке враження, що єдиний урок, який засвоїли депутати, це урок риторики. І в цьому, повторюю, не було б нічого поганого, що депутати, міністри, Президент уміють добре говорити. Як відомо, політик переважно з того й починається, розповідаючи, що він уже зробив і що збирається ще зробити. Хочеться тільки наголосити, що й закінчується політик там, де йому нічого розповісти про зроблене. Люди, які падають у прірву, не повірять тому, хто волає, що він ту прірву засипле. Саме час сказати: бідна Україна. Бо депутати не проголосували за жодний з запропонованих варіантів змін і доповнень до Конституції. Режим роботи гілок влади залишився попередній, а Голова Верховної Ради запевнив: «Кризи влади в Україні нема».

А економічна криза, гіперінфляція, зубожіння населення є. А жаль...

Володимир СКАЧКО.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ПІДВИЩЕННЯ МІНІМАЛЬНИХ РОЗМІРІВ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ТА ПЕНСІЇ ЗА ВІКОМ

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Установити мінімальну заробітну плату у розмірі 6900 карбованців на місяць і мінімальну пенсію за віком у розмірі 13800 карбованців на місяць.

Ввести в дію мінімальні розміри заробітної плати і пенсії за віком одночасно з рішенням Кабінету Міністрів України про внесення змін до рівня роздрібних цін і тарифів.

Як компенсуючий захід зростанню цін здійснити одноразові виплати за травень ц. р. працюючим у розмірі мінімальної заробітної плати (6900 крб.).

2. Кабінету Міністрів України:

до законодавчого врегулювання визначити, виходячи з нових рівнів мінімальної заробітної плати і пенсії, розміри соціальних виплат (сім'ям з дітьми, по безробіттю, тимчасовій непрацездатності тощо), стипендій студентам вищих навчальних закладів, аспірантам, докторантам, учням профтехнічних навчально-виховних закладів, а також переглянути неоподатковуваний мінімум доходів громадян та ставки прогресивного оподаткування доходів;

визначити порядок перерахунку рівнів державних пенсій, призначених до введення нового розміру мінімальної пенсії за віком, передбаченого пунктом 1 цієї Постанови та джерела покриття цих витрат;

підвищити тарифні ставки і посадові оклади працівників державних підприємств, установ та організацій, скоригувавши порядок регулювання фонду споживання підприємств, установ і організацій у 1993 році;

внести на розгляд Верховній Раді України пропозиції щодо зміни законодавчих актів, що випливають з цієї Постанови.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ

м. Київ
1 червня 1993 року

Офіційно

ЗБЕРІГАТИ І РОЗВИВАТИ

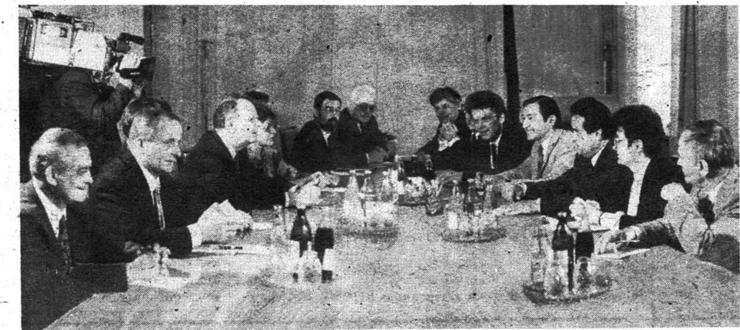

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Обговоренню можливостей співробітництва України і Чехії була присвячена зустріч Голови Верховної Ради України І. Плюща з членами делегації Парламенту Чеської Республіки, які перебувають у Києві з офіційним візитом.

Під час бесіди сторони наголосили на необхідності зберігати і розвивати зв'язки, передусім економічні, які вже склалися між двома державами. І. Плющ і глава делегації М. Угде розповіли про досвід проведення реформ відповідно в Україні та Чехії. Потім М. Угде виступив перед українськими депутатами в залі засідань Верховної Ради. Він, зокрема, сказав, що слід якнайскоріше підписати міждержавний українсько-чеський договір, який регулював би двосторонні відносини, а також налагодити інформаційний обмін між парламентами Чеської Республіки та України.

У середу вранці чеські парламентарії зустрілися з членами постійної Комісії Верховної Ради України в закордонних справах. На проханні чеських депутатів голова Комісії Д. Павличко розповів про розвиток відносин України з її найближчими сусідами. Було також обговорено проблему ядерного роззброєння та питання інтеграції європейських країн.

У ПЕРСПЕКТИВІ — СПРАВЖНЯ ДЕМОКРАТІЯ

Президент України Леонід Кравчук прийняв делегацію Європейської комісії «Демократія через право», яка прибула до Києва для ознайомлення з роботою над проектом нової Конституції України.

Леонід Макарович повідомив гостей, що проект найважливішого державного документа Конституційна комісія уже схвалила і передала до Верховної Ради. На думку Президента, сучасні державотворчі процеси вимагають не зволікати з прийняттям Конституції. Водночас він не виключає можливості проведення референдуму з основних положень: зокрема, з питання, якою має бути наша держава — президентською чи парламентською республікою.

На думку представників Європейської комісії, в Україні непогана перспектива — мати суспільство справжньої демократії.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Піднімемо з руїн визначну святиню України — МИХАЙЛІВСЬКИЙ ЗОЛОТОВЕРХИЙ МОНАСТИР!

ЗВЕРНЕННЯ до всієї України

Дорога українська громадо!

На Дніпрових кручах Києва, біля нашого Володимира лежить у руїнах Михайлівський Золотоверхий монастир — архітектурна мистецька пам'ятка світового значення.

16 січня цього року в приміщенні Трапезної церкви св. Іоана Богослова Михайлівського Золотоверхого монастиря започатковано Благодійний фонд по його відновленню. Засновниками фонду стали **Українська православна церква, Міністерство культури України, Державна телерадіомовна компанія, Національна опера України, Українська академія мистецтв, Університет «Києво-Могилянська академія», газети «Голос України» та «Ділова Україна», Державний заслужений академічний народний хор ім. Г. Вірьовки, футбольний клуб «Динамо Київ», Українська всесвітня координаційна рада, центр «Український дім», Спілка архітекторів України, Українське товариство охорони пам'яток історії та культури, Український фонд слов'янської писемності та культури, Фонд науково-технічного розвитку Києва.**

Михайлівський Золотоверхий монастир містився на північний схід від Софіївського собору, недалеко від краю кручі, що стоїть над Подолом, на найвиднішому узвишші Києва. Головну церкву монастиря св. Архистратига Михаїла збудовано в 1108 — 1113 роках за князя Святополка Другого (Ізяславовича), онука Ярослава Мудрого. Вона була другою за розміром церквою славетного середньовічного міста.

На території Михайлівського Золотоверхого монастиря були поховані київські князі Святополк Ізяславович (1113 р.), його дружина Варвара, Святополк Юрійович (1190 р.), туровський князь Гліб Юрійович (1196 р), митрополити І. Борецький (1631 р.) та І. Копинський (1640 р.).

Стіни монастиря були оздоблені мозаїками та фресками. В роботах по розпису храму приймав участь визначний давньоруський художник Аліпій.

З багатьох старокиївських церков, перебудованих у XYII — XYIII ст.ст. у стилі барокко, Михайлівський храм був найбільш вдалий щодо комбінування початкової давньоруської будівлі з пишними оздобами барокко. Зсередини стіни собору Архистратига Михаїла були цілком давньоруські, тоді як зовнішній вигляд був барокковий, що створювало мальовничий вигляд багатих форм та барвистих прикрас.

Михайлівський ансамбль, розташований на високому березі Дніпра, на протязі багатьох століть був архітектурним вінцем у мальовничому силуеті нашого міста, чия краса сяяла всій тогочасній Європі. Михайлівський Золотоверхий монастир був не тільки одним з головних архітектурних комплексів Києва XII ст., але й значною мірою це був витвір національного стилю українського барокко XYII — XYIII ст.ст.

Знищення монастиря з його головною домінуючою спорудою — Михайлівським Золотоверхим собором завдало величезної шкоди всій духовності та культурі України в цілому. То був тяжкий, чорний злочин тоталітаризму.

Відновлення Михайлівського Золотоверхого монастиря, що увібрав у себе риси культур двох великих епох, має за мету відтворити унікальний архітектурно-історичний ансамбль в тому вигляді, який він мав до руйнації 1934 — 1936 років, коли сталінський вандалізм виявив усю свою ненависть до України, до світової культури.

Наша спільна справа, відбудова, створить умови для розвитку суспільної моралі, сприятиме зміцненню злагоди і співробітництва між людьми, незалежно від їх світогляду, створить надійний грунт для всеукраїнського духовного єднання.

Продовжуючи перервану традицію, на території монастиря буде відновлено пантеон славетних діячів Української держави.

Отож поспішаймо, поєднаймо зусилля та віддамо все найдорожче, що у нас є — талант, творчість, свою працю — на відбудову храму.

І явиться всім нам Спаситель зі словами: «Мир вам!»

Від імені Ради Фонду

Олесь Гончар

Благодійний Фонд відновлення Михайлівського Золотоверхого монастиря у м. Києві.

Розрахунковий рахунок Фонду — 700243, МФО 321574 банк «Україна» по Київській області (Київ, вул. Володимирська, 46).

Списки доброчинців оприлюднюватимуться в засобах масової інформації. Надалі списки складуть книги доброчинців, котрі будуть покладені до спеціальної камери олтаря Михайлівського Золотоверхого Собору.

Адреса Фонду: 252001, Київ, вул. Трьохсвятительська, 6, тел. для довідок: 228-80-95, 229-42-30.

Дирекція Фонду.

Суверенна Україна в небезпеці

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Нагадуємо про це не для похвальби, нагадуємо, аби наголосити на своїй історичній відповідальності за все, що діється сьогодні в державі Україна, про яку ми мріяли, яку виборювали і словом чесним, і безпосередньою участю багатьох літераторів у політичній боротьбі. Ми часто буваємо в містах і селах різних регіонів, зустрічаємося із своїми читачами, вислуховуємо їхні скарги і нарікання на представників місцевої влади, і від почутого та побаченого болем пройматються наші серця.

Сьогодні — будемо гранично одверті — майбутнє нашої держави під великою загрозою. І все те через наше з вами недбальство, переважання особистих інтересів (навіть у людей посадових, знаних у народі політиків) над суспільними, через брак політичного досвіду і небажання його набувати, через брак у суспільстві «апостолів правди і науки», що про них мріяв Великий Кобзар, через засилля, натомість, на всіх політичних сценах, починаючи з Верховної Ради, трибунних словотворців, людей гучного слова, але не конкретного діла. Найтверезішим із нас уже давно було зрозуміло, що доля України вирішуватиметься не на мітингах, а в економічній сфері, і не десь за кордоном, а тут-таки, серед нас, на змученій, знедоленій землі нашій. І це не через те, що економісти зі світовими іменами не хочуть нам допомогти чи ми не бажаємо їх вислухати. Ні, але світова економіка ще ніколи не зустрічалася із такими надто специфічними проблемами, і економічними, і політичними, і психологічними, які нині маємо ми. Маємо сьогодні суспільство, яке сім десятків років виховувалося колосальною пропагандистською машиною нехай і в утопічних, але привабливих для людей ідеях соціальної рівності і справедливості. Різкий, обвальний, впродовж двох-трьох років, поділ на невелику групу заможних, багатство яких набуте не завжди чесною (за умов інфляції і занепаду господарства) працею, і на зубожілі маси не міг не викликати спротиву значної частини людності. Надто, що перебудова суспільства знову, традиційно для нашої історії, відбувається за рахунок соціальних низів, трудового люду. Розпочата було у перші перебудовчі роки боротьба з привілеями верхів закінчилася поповненням цих верхів «новобранцями номенклатури», навіть окремими учорашніми мітинговими борцями з партократією. Більш того, на плечі трудового люду всілися спекулянти усіх мастей, що неприховано хизуються своїм багатством, розкішним — серед масового жебрацтва — способом життя. За умов фактичного безвладдя розперезалися кримінальні елементи, існує реальна загроза для більшості суспільства опинитися завтра заложниками мафіозних структур. За цих ненормальних умов втрачаються залишки традиційної народної моралі, падає інтерес до чесної праці. Через шалене подорожчання паперу та поліграфічних витрат значно зменшилась кількість українських книжок, нові романи і повісті, вірші і поеми надовго залягли в шухлядах, закриваються видавництва і журнали. Гине національна література і культура, кинута державою під ноги ринкові, на душі людські іде шалений наступ комерційного зарубіжного псевдомистецтва з його ідеями насильства і бездуховності. Деякі депутати, яким вірив народ, не витримали перевірки владою і наближенням до «державного пирога», чимало з них із гідним подиву поспіхом борються за посади. А чесні люди, які мужньо, самозречено боролися із тоталітарним режимом, знову у безсилій самотині.

Із вкрай критичної ситуації в суспільстві користуються комуністи, партія яких активно відроджується. Їх підтримують сили, які мріють про відродження КПРС, отже — і колишньої імперії. Може бути спровокований соціальний вибух. Наші не вельми зичливі до незалежної України сусіди можуть скористатися з нього, аби знову пошматувати українську землю і перетворити її на свої колонії. Тривожить нас повільне будівництво армії України, провокаційні ігри навколо Чорноморського флоту.

Ми не можемо, не маємо права мовчати, не бити на сполох.

На наше переконання, Верховна Рада повинна якнайшвидше надати усі необхідні повноваження Президентові України. Люди стомилися від безвладдя, яке на руку лише кримінальним елементам і спекулянтам.

На часі — проголошення надзвичайного економічного стану в державі, а, можливо, і введення карткової системи. За умов, коли більшість населення не здатна вже прогодувати своїх родин, тільки справедливий розподіл основних товарів народного споживання здатен порятувати ситуацію. Уся відповідальність за державу повинна лягти на плечі Президента України і його виконавчих структур, які сьогодні потребують серйозного переукомплектування.

Вкрай необхідно перекласти економічний тягар перехідного періоду рівномірно на всі верстви населення, полегшивши тим самим тяжку ношу найбідніших. Для цього — прийняти Закон про корупцію, ліквідувати будь-які привілеї вищого і середнього чиновництва, накласти високий прогресивний податок на комерційні структури і комерсантів, передусім на тих, хто займається не виробництвом продукції, а гендлюванням грішми в умовах інфляції. Депутати всіх рівнів, державні чиновники повинні негайно подати декларації про свої прибутки до податкових інспекцій. Якщо депутати не приймуть закон про декларацію на найближчій сесії Верховної Ради, Президент повинен звернутися до виборців з закликом відкликати тих депутатів, які відмовилися це зробити. Слід негайно зупинити дику приватизацію багатств, які належать усьому народові, а не гуртикові розбагатілих спекулянтів. Треба заборонити спекуляцію житлом і землею, повернути у державну, комунальну власність квартири і приміщення, скуплені у містах комерційними структурами, суворіше контролювати діяльність комерційних банків. Потрібно вжити спеціальних заходів, які б максимально забезпечили перехід засобів виробництва до рук корінного населення України, заборонити купівлю квартир у містах іноземцями, які не є громадянами України, а також навести порядок з курсуванням іноземної валюти у державі.

Особлива увага повинна бути спрямована на відповідальність правоохоронних органів за суворе дотримання державних законів та карного кодексу, зокрема прокуратури і судів, які сьогодні надто поблажливі до розкрадачів національного майна.

На часі — об'єднання всіх національно заангажованих сил, демократичних партій та рухів на основі спільно виробленої програми національного порятунку. Коли станеться соціальний вибух, він не мине нікого, нікому не вдасться відсидітися у тиші і спокої. Погляньмо, що діється в колишній Югославії, у деяких регіонах колишнього Союзу.

Публікуючи це Звернення до громадян України, ми сподіваємося на уважне ставлення до наших думок і пропозицій, на їх широке обговорення. Сьогодні незалежна Україна — в небезпеці, усе робімо, аби порятувати її! Важливішої турботи і важливішого завдання нині не може бути ні в кого.

Юрій МУШКЕТИК, Олесь ГОНЧАР, Віль ГРИМИЧ, Євген ГУЦАЛО, Володимир ДРОЗД, Володимир ЗАБАШТАНСЬКИЙ, Павло ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ, Олекса КОЛОМІЄЦЬ, Анатолій КРАВЧЕНКО, Олесь ЛУПІЙ, Анатолій МОРОЗ, Ігор РИМАРУК, Борис РОГОЗА, Микола РУДЕНКО, Богдан СУШИНСЬКИЙ, Роман ФЕДОРІВ, Валентин ЧЕМЕРИС.

НА ЧУЖІЙ БІДІ НЕ РОЗБАГАТІЄШ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Проблема митниць стала особливо актуальною влітку, напередодні овочевого сезону. Адже Республіка Молдова традиційно постачала овочами західні та північні області України. А це, як відомо, продукція, яка потребує оперативних перевезень. Бо коли митники почнуть перевіряти чи кожен помідор та персик не начинені динамітом, то до замовника потрапить хіба що томатний або персиковий сік...

Однак це лише одна з багатьох проблем. Серйозне занепокоєння в української і молдовської сторін викликає ескалація насильства і злочинності. Адже, як підкреслює Андрій Сангелі та Василь Євтухов, для злочинців не існує кордонів. І домовляються вони про свої протиправні дії набагато оперативніше, ніж уряди. Тому міністерства внутрішніх справ України і Республіки Молдова повинні працювати в тісному контакті.

У ході зустрічі напрацьовано певні рішення щодо взаємоспівробітництва між підприємствами, які відносяться до військово-промислового комплексу, оскільки вони пов'язані єдиним технологічним ланцюгом, сільськогосподарськими та іншими. Досягнуто домовленості і щодо взаєморозрахунків.

Стосовно останнього обвального підвищення цін Росією на енергоносії, то українська і молдовська сторони дотримуються думки, що на чужій біді не розбагатієш. Бо незабаром ця акція повернеться бумерангом до тієї ж Росії, оскільки вона несе в собі більше політичний, ніж економічний характер.

Сторони прийшли до думки, що такі зустрічі мають стати постійними.

Василь ТУГЛУК.

Продиктовано в номер

До роботи візьмуться міністри

Президенти Росії та України доручили своїм міністрам закордонних справ провести переговори з розробки питань для зустрічі на найвищому рівні з проблем Чорноморського флоту, про це повідомили 1 червня на брифінгу в МЗС України. Найближчим часом очікується приїзд до Києва міністра закордонних справ Росії Андрія Козирєва.

На Поліссі лихо!

На торф'яних грунтах Волині площею 6 тисяч гектарів від морозу постраждали чимало сільськогосподарських культур. Спеціалісти свідчать: температура подекуди опускалася на 6 - 7 градусів нижче нуля. На торф'яних полях, яких тут багато, відсутні метеопости, які б могли фіксувати рівень температури в грунті. Тому Держстрах не відшкодує господарствам збитків. В облуправлінні сільського господарства та продовольства розповіли, що картопля, яку підморозило, ще відродиться, але її врожайність буде не більше 60 - 70 центнерів з гектара. Для пересіву кукурудзи потрібно 200 тонн насіння, якого на Волині немає. А ще пересівати льон, гречку, буряки...

Свобода чи контроль?

Відбулися перші збори підприємців Львова, де йшлося про взаємодію та співпрацю в умовах кризи. У роботі зборів взяли участь віце-прем'єр В. Пинзеник, заступник міністра економіки України С. Терьохін, місцеві керівники. Група представників місцевого бізнесу заявила: у Львові підприємцям дуже важко працювати, бо влада, мовляв, стриножує ініціативу. На думку ж представника Президента С. Давимуки, така позиція є небезпечною, оскільки необхідно виключити можливість проникнення в економіку злочинного світу. Тож контроль за підприємництвом потрібен. Учасники зборів вирішили створити об'єднання підприємців Львова, обрали його раду.

Термінал: Мінприроди не проти, але...

Мінприроди здійснило державну екологічну експертизу техніко-економічного обгрунтування (ТЕО) будівництва нафтоперевалочного комплексу (НПК) в районі Одеси.

Офіційно

Аналіз засвідчив, що, зокрема, потребують обмеження обсяги операцій по експорту нафтопродуктів і будівництво об'єктів по їх перевантаженню на суші.

Однак остаточно обрати кращий варіант з трьох запропонованих експертна комісія не змогла, оскільки оцінку в ТЕО впливу будівництва на довкілля не вважає за достатню.

Доопрацювання потребують і питання організації екологічного моніторингу в районі будівництва. ТЕО має передбачати також заходи для запобігання розливу нафти та організації аварійної служби.

Втім, Мінприроди не є принциповим противником спорудження терміналу. На думку заступника міністра Ю.Рубана, який очолював експертну комісію, НПК може бути цілком безпечний, і саме він, нарешті, дасть можливість винести з Одеси старі портові об'єкти, які не відповідають екологічним вимогам.

Олексій БРЕУС.

Не читайте у газеті про поета

Новини мистецтва

Я відкрив газету, побачив огидні фотографії і зрозумів одне: фотограф — фуфло. Прочитав її вірші і ввічливо сказав товаришу, що так, щось у цьому є. Та коли її побачив у натовпі на Андріївському, одразу впізнав по цьому відстороненому погляду і зрозумів захват мого друга. Я побачив оточуючих такими, якими вони відбивалися у дзеркалі її очей, і пішов до київського магазину «Поезія» придбати збірочку під дивною назвою «Сны на берегу жизни». Лесю Тишковську видали. У поетичній бібліотеці журналу «Самватас».

...Я завжди шкодував, що Екклезіаст зарано помер, позбавивши мене можливості посперечатися з ним про сенс марнот. Тому змушений задовольнятися посередньою прозою перекладів посередників.

Не чекайте, коли Леся стане у твердій палітурці класика на полицю між Стусом і Фолкнером. Краще підіть сьогодні о пів на сьому до Спілки письменників на Банківській і подивіться на неї, набагато цікавішу, ніж у газеті. Подивіться і послухайте. Адже вона ще й співає, акомпанує собі і складає пісні.

...А якщо вважатимете, що така поезія — не для вас, не засмучуйтеся, адже я упереджений. Шукайте і знайдете. Можливо, вас задовольнить і проза. Газетна...

Костянтин ПАРИШКУРА.

Що почім

Нерви депутата коштують мільйони

У Радянський районний суд Києва звернувся з позовом з метою захистити людську і депутатську гідність народний депутат України Олександр Воробйов. Його претензії — до газети «Правда Украины», яка видрукувала статтю «Фігаро там, Фігаро тут» з некоректними висловлюваннями. Моральні збитки Олександр Миколайович оцінив у 52 мільйони карбованців. Аналогічний позов подано на газету соціалістів «Відродження», від якої за передрук цієї статті Олександр Воробйов зажадав 1330 тисяч карбованців. Свого часу народний депутат вже виграв один судовий процес у сумської обласної газети, тож це доводить, що нерви Воробйова, як не дивно, і відновлюються, і коштують недешево.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Мітингують усі

З рухом — одним духом

У Херсоні, на площі Героїв Сталінграда, відбувся мітинг проти нового підвищення цін.

Ніяких конкретних пропозицій щодо виходу із складного становища не пролунало, мало хто згадав про необхідність краще працювати. Ставилася лише одна вимога: підвищити пенсію пенсіонерам, іншим категоріям населення, забезпечити усіх цукром, іншими продуктами.

Мітинг організувала крайова організація Руху, але характерно, що до рухівців приєдналися керівники міжгалузевих профспілок, ветерани війни і праці.

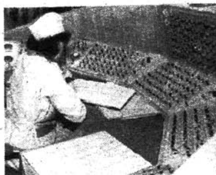
На думку херсонських соціологів, спостерігається зімкнення шеренг людей з протилежними політичними поглядами. Раніше ветерани виступали проти заходів, які проводили рухівці.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсон.

ФОТО ФАКТ

У Новоодеському районі Миколаївської області триває кампанія з раціонального використання і зберігання паливно-мастильних матеріалів на час сівби та жнив. Створено спецзагони, що разом з міліцією і ДАІ контролюють місцеву нафтобазу, міські заправки, заправку техніки в колгоспах та інших господарствах.

В Дарницькому районі Києва діє 18 спеціалізованих підрозділів воєнізованої охорони. Вони охороняють квартири, об'єкти народного господарства і комерційних структур. Максимум за три хвилини після сигналу тривоги, що надійшов на центральний пульт, на об'єкт виїжджає чудово оснащена і високопрофесійна група затримання.

Завдяки охороні за останні два роки не здійснено жодної крадіжки на підконтрольних об'єктах, а в новому році затримано 489 злочинців і вилучено матеріальних цінностей на суму більш як 2625000 карбованців.

Київський театр Валентина Шестопалова готує постановку «Країна Шекспіра». А поки що театр бездомний, і грає свої спектаклі в Будинку художника і театрі «Сузір'я».

До речі, нещодавно акторові і режисерові Валентину Шестопалову присвоєно звання заслуженого артиста України. Вітаємо!

Міжнародний ярмарок «Брама Пршемисльська» відбувся в прикордонному польському місті Пршемислі. У ньому взяло участь більш як 70 польських та західноєвропейських фірм. Свою продукцію на ярмарок запропонували й українські виробники.

Добре сидимо, леза жуємо

Людину, що тільки дванадцятий день на волі, передбачити неможливо. І це чудово. Бо вперше, готуючи матеріал про те, що робиться за тюремними стінами, але все одно в нашій же державі, я можу називати все: де сидів, як сидів, і навіть(!) прізвище... мені дозволено!

Отже, Костя Логвиненко. Йому 19 років. У 1989 р. отримав 4 роки за угон машини. Спочатку сидів на Харківській малолітці, потім знову ж таки у Харківській, але в дорослій в'язниці. Під амністію не потрапив. Відсидів всі 4, від дзвінка до дзвінка.

Реалії

— Добре сидіти, там, де нас нема. Але туди, де відсиджував я, намагаються не потрапляти: ковтають голки, леза...

— Чому ж ти не ковтав?

— Я потрапив до Харківського табору з малолітки. На малолітці непогана охорона, бо ставляться все-таки, як до дітей, але абсолютне безвладдя серед хлопців. В дорослій все навпаки. Але все одно, коли мене переводили, в Харківському таборі ще можна було жити. Хоча він вважався найбруднішим клопівником.

— І, сидячи в своєму клопівнику, ви, мабуть, говорили про те, як сидиться в інших тюрмах, де краще?

— Найкращі тюрми і табори в Росії. Там хороша школа охорони і сильна дисципліна серед блатних. Коли людина виходить на волю, їй одразу видаються «підйомні» на перший час (не державою, звичайно. — **авт**).

А у нас... Добре, коли у мене є рідні, а від багатьох же відмовилися і рідні і знайомі, іти з тюрми нема куди. На роботу, зрозуміло, ніхто не візьме. Все що залишається, це набити фізіономію якомусь міліціонеру, і піти на розкрутку на інший строк.

— Але тепер нашим в'язням, хоч-не-хоч, доведеться сидіти «дома». До речі, в наших тюрмах ще багато громадян сусідніх держав?

— Не багато, їх перевозять у свої тюрми. Залишилися тільки ті, яким призначені малі строки і нема сенсу їх знімати з місця.

А щодо «дома». У нас теж є непогані тюрми. Добре говорять про Лук'янівську в'язницю, хоча в 1991 році там був бунт на малолітці. До преси історія не дійшла. Вони замкнули своїх контролерів у камери, пошуміли трошки. Правда, далі поверху не вийшли.

Чув хороше про табір в Жовтих Водах. Але тепер, коли повводили ОМОН, всі вони хороші тільки до певної міри.

— Можуть подумати, що ти протестуєш проти ОМОНу, бо, мовляв, нарешті вам, злочинцям, змогли дати раду.

— У тюрмах сидять не злочинці, а в'язні, які вже відбувають покарання. І їм присуджено певні строки, а не тортури. А коли ОМОН виходить на свої маневри, тремтять всі: і блатні, і шушваль. Скільки було випадків: зайдуть до камери, виберуть найздоровішого, виведуть до коридора і починають відпрацьовувати на ньому прийоми. І так години зо дві.

І головне, що навіть грішми від них не відкупишся. Аби кулаки почесати. Пам'ятаю, як нас тільки перевели з малолітки. І ледь не в перший день ОМОН повів «на прогулянку». Процедура така: через кожен метр стоїть омонівець з палицею і «підганяє». І так по всіх коридорах. Ми були на сьомому небі. Не бігли, а летіли. Кажуть, що вони не одного забили на смерть. Але кінців, звичайно, не знайдеш — все спишуть.

— А взагалі в таборах часто вбивають?

— Відносно. В моєму таборі за 1992 р., мабуть, було трупів з десять. Це тих, що вбили свої ж. Частіше вішаються.

— Костю, які злочини останнім часом стали найпоширенішими?

— Крадіжка автомобілів, вбивство (на малолітці за вбивство сиділи переважно з Кривого Рогу, там досі іде боротьба за територію), зґвалтування, рекет. Рекетири тримаються окремо, їх бояться чіпати. Ґвалтівників більше не зневажають, сама знаєш, які зараз «ранні» дівчата. Хіба якщо зґвалтував зовсім дитину. Тоді вважай цьому «коханцеві» кінець.

А в останній рік з'явилося багато наркоманів...

Скажу відверто: це не все, про що хотілося б написати. Зовсім інший світ, інші традиції. Але такий самий, як в усій державі, безлад. І так само як на волі, все вирішують сила і гроші. Та в кожної стіни, навіть з колючим дротом, є два боки. І це ще питання, з якого боку більше дотримуються людських правил.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Продиктовано в номер

Дійшов Сковорода до Америки

Приємна звістка надійшла з-за океану: у місті Сільвер- Спрінг на Американському континенті встановлено пам'ятник видатному українському філософу і просвітителю Григорію Сковороді. Українська громада, яку очолює уродженець Чорнух — Григорій Приймак, подбала про те, щоб скульптуру виготовив талановитий майстер Марк Родес. Сковорода зображений мандрівником. Викарбувано слова: «Пізнай себе». У пам'ятник вмуровано землю з могили філософа, яку надіслали мешканці села Сковородинівки, що на Харківщині. Біля православної церкви св.Андрія відбулися урочисте богослужіння, святковий концерт.

Донбас, Приазов'я і їх проблеми

У Маріуполі пройшла науково-практична конференція «Донбас і Приазов'я: проблеми соціального, національного та духовного розвитку». Серед організаторів — Інститут національних відносин та політології, Інститут історії АН України, Донецький університет, обласне і міське відділення Фонду миру, Маріупольська рада національно-культурних товариств, міськрада народних депутатів.

Зігріли...

Обласна Рада народних депутатів Волині надала пільги окремим категоріям непрацездатних громадян похилого віку за рахунок коштів бюджету. Інваліди першої і другої груп по зору, учасники Великої Вітчизняної війни та національно-визвольного руху, одинокі громадяни похилого віку відтепер платитимуть тільки 50 відсотків вартості норми твердого палива та природного зрідженого газу. Встановлено ряд пільг і за проїзд у громадському транспорті.

Сенсація!

ПІДВОДНИЙ ЧОРНОБИЛЬ У ПІВНІЧНИХ МОРЯХ

Матеріали Білої книги, де опубліковані результати діяльності російської урядової комісії з питань, пов'язаних з похованням у морях і океанах радіоактивних відходів, з наочною переконливістю підтвердили те, про що вже давно здогадувався світ. Радянський Союз, який на словах виступав проти скидання у Світовий океан радіоактивних відходів, на ділі займався цим у досить великих масштабах.

Ще у 1959 році під час ходових випробувань атомного криголама «Ленін» 60 кубометрів низькоактивних відходів вихлюпнули в Північний Льодовитий, а через рік практику продовжили — біля острова Гогланд у Фінській затоці ще сто «кубиків» з флагмана радянського флоту спокійнісінько відправили на дно. Та це все були «квіточки», «ягідки» виросли пізніше — в районі Нової Землі. Там під лід пускали поодинці і цілими блоками атомні реактори бойових підводних човнів. Причому сім з них і досі лежать на дні морському невивантаженими, продовжуючи активно отруювати Карське море.

І хоча автори Білої книги стверджують, що небезпека масового поширення радіації від цих уламків імперії надзвичайно мала, погодитися з таким висновком досить важко. Адже навіть за даними комісії російського уряду, активність Карського моря становить 324000 кюрі, Баренцевого — 12593 кюрі. Тобто йдеться про такі собі підводні чорнобилі. Наскільки складна дезактивація землі, свідчить сумний досвід України і Білорусі. Що ж робити на дні морському, поки що не знає ніхто.

Відомство товариша Ізраеля — відомий союзний Держкомгідромет, який радив київським дітям у травні-86 частіше бувати на повітрі, був не менш цинічним і в вирішенні проблеми поховання ядерних відходів на дні. Під тиском військово-морського відомства приймали дедалі ліберальніші інструкції, котрих, до речі, теж не дотримувалися. Армія і флот, оголосивши багато районів Льодовитого океану забороненими територіями, робили на них, що хотіли. Ця моторошна безконтрольність урешті-решт призвела до екологічної катастрофи, результати якої ще доведеться осмислювати наступним поколінням землян. Врахуймо, що значну частину риби, яка надходила в наші магазини, ловили в північних і східних морях. Критичною ситуація стала вже у 1993 році, навіть Держкомгідромет не дав дозволу на скидання радіоактивних відходів в океан. Однак ці роботи тривали. І ще й тепер важко сказати, чи припинені вони повністю. Неодноразово світова громадськість виступала з гнівними заявами, на що тут же реагував всезнаючий ТАРС: мовляв, зводять наклепи прокляті капіталісти. А коли пробували прорватися в «брудні» райони судна і катери «Грінпіс», назустріч їм виходила броня доблесних сторожовиків ВМФ СРСР, а затим і Росії.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Москва.

А як у них

ЛЕГАЛЬНИЙ ЦК ДІЄ

— Фактично на всій території республіки діють районні, обласні, причому легальні підрозділи нашої партії, — сказав вашому кореспонденту голова Компартії Таджикистану, народний депутат Шоди Шабдолов.

Так, комуністи знову активно фігурують на політичній арені цієї середньоазіатської республіки. І не йдеться про так званих колишніх «партапаратників», котрі, знищивши партквитки, обіймають важливі посади в усіх колишніх союзних республіках.

— На сьогодні в наших рядах близько 70 тисяч чоловік, які підтвердили своє членство в рядах компартії, — продовжує товариш Шабдолов, — і поповнення весь час прибуває. Причому, левову частку серед новобранців становить молодь віком до 30 років, котра до цього в жодній партії не була. У нас досить міцні позиції у Радах усіх рівнів. В парламенті тільки фракція комуністів, яка проводить послідовну політику, налічує 54 чоловіка, а загалом членів КПТ серед депутатів різних рівнів багато більше.

Проте правлячою партія себе поки що не вважає. «Статус правлячої нам ще треба здобути на майбутніх виборах», — підкреслив її голова.

І, здається, зробити це буде не так вже й важко. Оскільки кандидатів, навіть «безпартійних», зможуть висувати тільки партії. Офіційно в Таджикистані були зареєстровані, крім Комуністичної, Демократична й Ісламська партія відродження. Але після військової поразки опозиційного блоку демоісламістів в громадянській війні представники останніх, якщо і діють нині, то тільки за межами республіки.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Напередодні

НАГОДА ВІДРЕМОНТУВАТИ ВУЛИЦІ

У вересні цього року до Вільнюса прибуде з візитом папа римський Іоанн Павло II. Це велика подія і для мешканців республіки. І вже завчасно ведеться підготовча робота.

У вільнюській міській управі створено організаційний комітет, завдання якого — забезпечити, щоб візит відбувся на належному рівні. На нещодавній прес-конференції, присвяченій підготовці столиці до приїзду папи римського, відзначалося, що це не тільки знаменна подія для усієї країни, але й величезна робота, оскільки місто треба впорядкувати, подбати про розміщення та обслуговування віруючих, які прибудуть до Вільнюса. Для цього потрібні чималі кошти — близько 530 мільйонів талонів, але, на жаль, власті міста можуть виділити не більше 300 мільйонів. Тому організаційний комітет звернувся до всіх мешканців Литви з проханням надати посильну допомогу у підготовці до візиту високого гостя.

Кошти, виділені міською управою і урядом, а також зібрані від населення і спонсорів, будуть витрачені в першу чергу на ремонт вулиць, парку Вінгіс, де відбудеться головна меса, фасадів старої частини Вільнюса.

Надія ДОРОНІНА.

Вільнюс.

Передовий досвід

СТВОРЕНО ПОЛІЦІЮ. ПОКИ ЩО ПОДАТКОВУ

У Киргизстані приступили до створення податкової поліції. Ця служба поки що називається спеціальним підрозділом податкових розслідувань при державній податковій інспекції. Але в парламенті уже розглядається пакет документів про реорганізацію її в податкову поліцію. Як повідомив керівник нової служби Р. Бобушев, який чверть століття пропрацював у правоохоронних органах, основним завданням спецпідрозділу є запобігання порушень податкового законодавства і гарантування безпеки співробітників податкової інспекції.

Спецпідрозділ складається із 110 офіцерів, які мають досвід роботи в МВС та Держкомітеті національної безпеки.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Польський калейдоскоп

ШУКАЛИ УРАН — ЗНАЙШЛИ АРХІВИ

Втім, і уран теж знайшли: шість з половиною кілограмів. Його вилучено в учасника нелегальної торгівлі радіоактивними матеріалами в одній з гданських квартир. Проте польська спецслужба УОП під час обшуку наштовхнулася на інший скарб: шістдесят котушок з мікрофільмами і дві товстих теки. Зміст знайденої інформації — матеріали, зібрані спецслужбою (СБ) комуністичної Польщі на діячів опозиційної «Солідарності», зокрема на нинішнього Президента країни Л. Валенсу. Власник квартири, він же головний учасник підпільної оборудки з ураном, виявився колишнім «законником» — майором СБ, до обов'язків якого входило стежити за противниками комуністичного режиму. Навіщо досі зберігав? Може, сподівався на повернення «старих добрих часів».

АЛКОГОЛЬ У НЕБІ НЕ ВИПАРОВУЄТЬСЯ

Польська преса б'є на сполох: «У небі п'яні пілоти!» Йдеться не про державну авіакомпанію ЛОТ — там якраз дисципліна залізна, а про численні приватні авіакомпанії. Вони вважають зайвим стежити за станом пілотів. Ті, в свою чергу, вважають, що на висоті прийнята зранку «доза» випаровується. Виявляється — ні. Сумна статистика свідчить: лише торік контрольні органи виявили 40 випадків керування літаками у нетверезому стані. Жертвами таких горепілотів стали 13 пасажирів, які загинули у результаті аварій.

БІЛЯ ВОДИ... БЕЗ ВОДИ

Морська держава Польща залишилася відрізаною від моря, коли її рибалки, незадоволені ціновою політикою уряду, на знак протесту блокували всі порти. Блокада була досить щільною: рибалки не випустили у рейс кораблі та пороми, які згідно з міжнародним розкладом слідували до іноземних портів. Не пощастило «Кометі», яка йшла під російським прапором: «за компанію» не випустили і її.

ЩО У ПОСОЛЬСЬКОМУ БАГАЖІ?

12 кілограмів героїну виявили митники в особистому багажі посла Коста-Ріки у Польщі. Причому міцність наркотику була така висока, що викликала отруєння в осіб, які оглядали багаж у варшавському аеропорту. Тут висувається кілька гіпотез щодо посла-контрабандиста. Зокрема, коста-ріканська наркомафія сподівалася на те, що багаж посла не обшукуватимуть, адже його власник має дипломатичний імунітет. Сам же він заявив, що героїн йому підкинула та сама мафія як помсту за те, що наприкінці вісімдесятих років допоміг викрити у зв'язках з наркомафією одного зі своїх колег (у результаті того було відкликано з Польщі). Побутує й думка, що посла «підставили» конкуренти з нелегального бізнесу. Так чи інакше, та вже через кілька днів Коста-Ріка додала до назви посади посла горезвісне «екс». Відповідно його позбавлено дипломатичного імунітету. Попереду слідство і суд. Щоправда, невідомо який — польський чи коста-ріканський. Втім, невдаха екс-посол може потрапити до книги Гіннесса: дипломата з наркотиками затримано в Європі вперше.

Володимир САВЦОВ.

Варшава.

Експрес-інформація

ТРОЯНСЬКИЙ КІНЬ НІКОМУ НЕ ПОТРІБНИЙ

Російські війська мають залишити територію Грузії не пізніше 1995 року. Таке рішення прийняв грузинський парламент. Проект постанови, запропонований міністерством оборони республіки, передбачає також безплатне передання Грузії майна російської армії, розташованої на території країни.

ПОРТФЕЛІ ДІСТАНУТЬСЯ ТИМ, ХТО БЛИЖЧЕ ДО ПРЕЗИДЕНТА

«Лех Валенса, напевно, сформує президентський кабінет, місця в якому дістануться «зручним» для керівництва країни політикам", — заявив у Катовіце голова регіонального правління «Солідарності» А.Петржик. На його думку, розпустивши парламент, глава держави «ліквідував усі шанси на створення урядової коаліції правохристиянських партій, і в цьому разі його інтереси збіглися з інтересами Союзу демократичних лівих сил».

ГРОШОВА РЕФОРМА В ДІЇ

Відповідно до постанови латвійського Комітету з грошової реформи, 28 червня в країні буде введено паперові банкноти вартістю 10, 20, 50, 100 і 500 лат, а також монети вартістю 1, 2, 5, 10, 20 сантимів. Усі торговельні заклади прийматимуть латвійські рублеси до їх повного виведення з обігу. Курс обміну: один лат — 200 латвійських рублесів.

«НЕ ДАМО РОЗПРАВИТИСЯ З ПАТРІОТАМИ БІЛОРУСІ»

Так називається звернення представників демократичних об'єднань республіки до громадян Білорусі. У ньому критикується позиція номенклатурно-комуністичних сил, які намагаються втягнути країну у військово-політичний союз. Звернення підписали 55 народних депутатів, письменник Василь Биков, представники наукової інтелігенції.

КРАЩЕ — ПАРЛАМЕНТСЬКІ ВИБОРИ

Поновлений судом на посаді глави пакистанського уряду Н.Шаріф запропонував лідерові опозиції Б.Бхутто провести прямі переговори і спільними зусиллями подолати політичну кризу в країні. Б.Бхутто висловилася за підтримку діалогу, але при цьому заявила, що кращим розв'язанням проблеми можуть стати нові парламентські вибори.

НАЗАРБАЄВ ГОТОВИЙ ДОПОМАГАТИ

Зустріч Президента Казахстану Н.Назарбаєва з главою грузинського парламенту Е.Шеварднадзе відбулася в Алма-Аті. Під час переговорів сторони підписали договір про основи співробітництва двох країн та 24 угоди, більше половини з яких — у галузі економіки. На підсумковій прес-конференції казахстанський Президент висловив готовність сприяти мирному розв'язанню абхазького конфлікту.

УНІТА ЗРИВАЄ ПЕРЕГОВОРИ

Ще на півтора місяця продовжила мандат контрольної місії ООН в Анголі Рада Безпеки цієї міжнародної організації. У прийнятій резолюції угруповання УНІТА звинувачується в зірванні переговорів, що загрожує мирному процесові в країні.

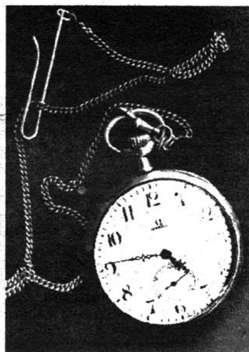
За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Культура

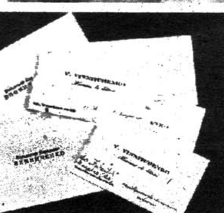
У ЗАКУТКУ НАШОГО СУМЛІННЯ

Дещо про спадщину В.Винниченка, Ю.Кульчицького та І.Нижник-Винників

На знімках: Ю. Кульчицький серед своїх друзів (другий зліва, останні місяці життя); годинник В. Винниченка; картина пензля Володимира Кириловича; раритетні візитки.

Тема ця останнім часом дещо зійшла зі шпальт преси. Словесні баталії довкола українських раритетів у Третьяковці та Ермітажі вщухли. Припинено дію мінської угоди про повернення предметів мистецтва в місця, де вони були створені чи звідки їх вивезли. А оприлюднена недавно в пресі заява заступника директора Ермітажу Георгія Вилінбахова, що, мовляв, «роздавши всім «належне», ми ризикуємо знову залишитися біля підніжжя Вавилонської вежі», сприймається як натяк на те, що ніхто нікому нічого віддавати не збирається.

Повертати борги завжди важко. Як і повертатися взагалі. Українські художники Юрій Кульчицький та Іванна Нижник-Винників, котрі по смерті Винниченків довгі роки жили в їхньому маєтку «Закуток», повернутися на Батьківщину не встигли. Як і не встигли заповісти Україні цей унікальний шматок землі неподалік французького узбережжя Середземного моря, що пам'ятає і римських легіонерів (у музеї мерії Мужена зберігається камінь римської доби, який знайшов у своєму дворі Юрій Кульчицький), і солдатів наполеонівської армії (у дворі стоїть криниця, з якої колись пили воду вояни Бонапарта), і чимало подій української культури (тут часто в різні періоди історії зупинялися знані художники, літератори). Власне, народний депутат України, письменник Володимир Панченко недавно написав сценарій документального фільму «Роман мого життя». У травні знімальна група мала намір виїхати до Мужена, і, можливо, хоч кінокамера зможе донести до нас те, що втратила Україна із втратою французького «закутка».

Років три-чотири тому Юрій Кульчицький та Іванна Нижник-Винників змушені були продати маєток. Тепер як аргумент для самозаспокоєння багато хто в Україні схильний вважати, що то запізнилася історія, а не ми — художники не хотіли, щоб «Закуток» перетворився на культурну резиденцію Радянської України.

— Коли в грудні минулого року ми з Тарасом Марусиком, головним консультантом Секретаріату Верховної Ради, приїхали до Мужена, — розповідає Панченко, — нам відкрилася ще одна драма — Іванна Нижник-Винників і Юрій Кульчицький помирали...

Помирали водночас, на 81-му році життя... Все, що ми могли тоді зробити, — це допомогти їм скласти заповіт. Заповіт, що, як з'ясувалося тепер, не відповідає вимогам французьких законів. Тому маємо нині додаткові проблеми із поверненням їхньої спадщини. Ні Іванни Нижник-Винників, ні Юрія Кульчицького вже немає в живих... Українські французькі художники на смертному одрі написали, що заповідають Український державі свої малярські роботи, графіку, кераміку, килими, колажі, ляльки в національних строях етнографічних районів України, а також бібліотеку й оригінали відомих митців С.Левицького, О.Грищенка, Ф.Кричевського, В.Кричевського О.Бутовича — разом понад 200 одиниць.

— Сьогодні нам треба припинити всі закулісні ігри довкола цієї спадщини, відкинути власні амбіції і виконати моральний обов'язок перед цими людьми, — каже Тарас Марусик. — Не виключено, що найближчим часом імена цих художників будуть занесені до міжнародних мистецьких каталогів, і ми тоді не лише відчуватимемо докори сумління, а й матимемо нову юридичну ситуацію, коли мистецьку спадщину почнуть оцінювати експерти.

Якщо при розгляді справи її буде приєднано до немистецького спадку, на який законно претендують далекі родичі Юрія Кульчицького і Іванни Нижник-Винників зі Львова й Дрогобича, Україна може взагалі не побачити тих цінних колекцій, бо у Франції процес оформлення спадку триває в середньому 4-5 років. Крім того, Українська держава змушена буде сплатити Франції 40-55 відсотків загальної вартості колекції. На жаль, керівництво щойно створеної Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей проявляє кричущу неорганізованість і зволікання у цій справі.

Слухаючи Панченка й Марусика, намагалася зрозуміти, що ж заважає сьогодні виконати останню волю цих художників. Причина досить прозаїчна: гроші і бажання.

Як з'ясувалося, розпорядження Комісії Верховної Ради з питань культури і духовного відродження про фінансування відрядження трьох осіб до Франції блукало поверхами Кабінету міністрів понад місяць. І було підписано 25 січня, коли Ю.Кульчицький помер...

Держава, на жаль, так і не спромоглася оплатити жодної з двох поїздок народного депутата Володимира Панченка і головного консультанта Секретаріату Верховної Ради Тараса Марусика до Мужена. За браком коштів, що, напевне, багато потрібніші для ознайомчих закордонних екскурсій депутатського корпусу (на поїздку парламентської делегації України до Австралії, приміром, за даними австралійської преси, витрачено півмільйона інвалютних карбованців), помпезних форумів, елітарних фуршетів та банкетів після цих форумів, які дуже часто мають нульовий (якщо не мінусовий) коефіцієнт корисної дії.

Замість держави відрядженню представників комісії і перевезенню деяких меморіальних речей Винниченка фінансово сприяли кіровоградська комерційна фірма «Горн», міжнародний фонд Дж.Сороса «Відродження», особисто голова правління Укрінбанку Віктор Кравець та його перший заступник Ярослав Солтис, Чорноморське пароплавство.

На жаль, запізнюється тільки історія. Чомусь лише наприкінці минулого року створено Національну комісію з питань повернення в Україну її культурних цінностей. Очолив її Олександр Федорук. А Комісія Верховної Ради вирішила найближчим часом провести спільне засідання, на якому обміркувати, як поєднати зусилля для повернення на Батьківщину культурно-мистецьких цінностей.

Недавно до перевезених у жовтні минулого року з Франції і експонованих у Кіровоградському краєзнавчому музеї меморіальних речей Володимира Винниченка додалося ще кілька: дві картини пензля письменника, раритетні візитні картки, золотий годинник Володимира Кириловича, подарований перед смертю його дружиною художникові Ю. Кульчицькому.

До речі, годинник йде й досі. Відлічуючи час наших запізнень, фатальних помилок і втрат.

Катерина КІНДРАСЬ.

Соціальний зріз

ЦЕ ПОТРІБНО НЕ МЕРТВИМ...

День Перемоги ми відзначили воістину як всенароднє свято. Ветерани, увінчані орденами, мали вигляд переможців! Захисників Вітчизни, визволителів Європи, солдатів миру. Хоч би як ми ставилися до нашого минулого, перекроювали нашу історію, цих почесних звань у них не відняти. Бо вони — Перемога!

Але є у нас, на жаль, й інша «перемога». До болю гірка і принизлива. В буденних клопотах ми намагаємося про неї не згадувати. Згадаймо ж хоч тепер.

У Харківській області мешкають, а точніше — доживають віку 60 тисяч ветеранів війни, понад 14 тисяч з них — інваліди. Не варто, напевно, ще раз говорити про те, що вони, прийшовши з тієї війни без рук, без ніг, з тяжкими ранами і контузіями, потребують всілякої опіки і медичної допомоги. У Харкові, як і в більшості обласних центрів України, є госпіталь інвалідів війни. Багато років очолює його Євген Іванов, син фронтовика, який не дожив до дня народження своєї дитини. Євген Євгенович не шукав зі мною цієї зустрічі, не вірить він уже ні в обіцянки чиновників, ні в силу преси...

— Харківський госпіталь інвалідів війни, — розповідає він, — був відкритий у 1966 році в невеликому заводському гуртожитку. Тимчасово, як казали тоді. З нагоди 45-річчя Перемоги мало відбутися урочисте відкриття нового приміщення госпіталя. Уряд України виділив на цю справу як на той час значні кошти. Харківський проектний інститут розробив оригінальний проект, відвели земельну ділянку...

Далі начальникові госпіталю говорити про те, чому він і досі змушений щодня відмовляти десяткам інвалідів, ветеранам війни в госпіталізації, прикро і боляче, оскільки в госпіталі-гуртожитку всього 250 ліжок, а бажають стати його пацієнтами десятки тисяч. Багато фронтовиків, хто міг би ще прожити кілька років на цьому світі, так і не дочекавшись своєї черги, помре від підступних гангрен, осколків, бойових ран.

Начальники від медицини скажуть: у Харкові достатньо лікарняних ліжок. У будь-якому медичному закладі ветеранам війни — зелена вулиця. Так, зустрінуть, може, й привітно, але на цьому все лікування й скінчиться. Це не мій висновок, так стверджують ветерани. Кому хочеться у наших «безплатних» лікарнях возитися з немічним ветераном, в якого до того ж у кишені порожньо. Тому й прагнуть вони всіма правдами і неправдами лікуватися у своїх, хто допоможе і добрим словом, і з ліжка підвестися. Та потрапити до госпіталя через його обмежені можливості можуть або щасливці, або вже ті, кому судилося дожити тут останні свої дні.

Чому ж досі в Харкові не збудовано добротного госпіталю ветеранам війни, які, що не кажіть, а його все-таки заслужили пролитою кров'ю? Адже все потрібне було: і кошти, і проект, і земельна ділянка в затишному місці, та й з будматеріалами особливих проблем не мали. Найпоширеніша тепер відповідь у місцевих начальників — не знайшлося підрядчика. Уявляєте, у майже двомільйонному місті, де десятки найрізноманітніших будівельних організацій, не знайшлося генпідрядчика. Чи не насмішка це над пам'яттю живих і мертвих?

Раніше, згадує Євген Євгенович, ми постійно запрошували до госпіталю, особливо напередодні Дня Перемоги, артистів харківських театрів, столичних знаменитостей. Тепер лише за оплесками до ветеранів ніхто прийти не хоче. Всі вимагають платні. А госпіталь уже не в змозі навіть поховати померлих, від яких нерідко відмовляються родичі, купити найнеобхідніші ліки живим. У гонитві за карбованцем ми навіть не помічаємо, що втрачаємо багато більше, ніж здобуваємо. Чи може суспільство розраховувати на безхмарне майбутнє, коли воно забуло про своїх стариків, та ще яких!

... Недалеко від госпіталю є братська могила. В дні Перемоги та визволення Харкова батьки міста привозять сюди корзини квітів. Але ніколи, підкреслюю, ніколи, в останні роки вони не заходили до госпіталю, не зустрічалися з ветеранами. З мертвими спілкуватися легше?..

Микола КОСИЙ.

Харків.

БЫСТРО! КАК В ПРИВАТБАНКЕ

- электронные платежи в режиме реального времени
- открытие субрасчетных и рублевых счетов
- открытие корреспондентских счетов банков
- рублевые платежи во все страны СНГ
- выгодное размещение временно свободных средств предприятий

Центр Ускоренных Расчетов

Телефоны в г. Днепропетровске : (0562) 41-20-15, 78-21-91

ОФІСНІ МЕБЛІ

ІТАЛІЙСЬКОГО, НІМЕЦЬКОГО І ПОЛЬСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Промислово-комерційна фірма "АБСОЛЮТ"

Виключний представник на Україні м. Київ, вул. Л.Толстого 5, кв 3

тел/факс 227-06-20

Роздрібна реалізація у наших діллерів

ФІРМА WNESHEXPOBUSINESS-EXPOCENTER - м Київ
Львовська площа 8, Тел 212-03-72, 212-59-73, факс 212-29-82

ФІРМА ДОВІРА - м Київ
Спортивна площа 1 Палац Спорту, Тел (044) 221-54-00, тел/факс 227-50-19

ФІРМА UNIS-ЮНІС - м Харків
Московський Проспект 247 ("Будинок печаті"), тел/факс (0572) 900014

ФІРМА "ABSOLUT" ШУКАЄ ДІЛЛЕРІВ У ВЕЛИКИХ МІСТАХ УКРАЇНИ

Сім видів італійських вин та лікерів зі складу в Києві пропонує СП «Салюте Л.Т.Д.»

Тел. 216-49-88; 216-46-35.

Всього 46 хвилин біля екрана — і ключ від успіху у Вашій кишені! ПТО «Сезон» пропонує відеофільм «Етикет менеджера» на відеокасетах «Панасонік». З питань придбання звертатися за адресою: 252034, Київ, вул. Ярославів вал, 17-в. Тел. (044) 228-00-65, факс (044) 229-21-39.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАСІННЯ АМАРАНТУ!

Ви матимете культуру, якій немає рівних за вмістом білка та за врожайністю до 2000 ц/га зеленої маси. Засіявши невелику ділянку, ви зможете розв'язати проблему кормів. Крім того, салати з амаранту смачні і корисні.

Вартість насіння на 1 сотку (100 м²) — 600 купонів. Мінімальна сума замовлення — на 1200 купонів. Оплата — накладний платіж. Рекомендації щодо вирощування додаються. Насіння зберігають схожість 5 і більше років. До листа слід вкласти підписаний конверт.

Наша адреса: 320095, м. Дніпропетровськ-95, а/с 209. Похвальному В. В.

ЗАСІДАННЯ МЕДЖЛІСУ КРИМСЬКОТАТАРСЬКОГО НАРОДУ

У партіях і рухах

Відбулося засідання Меджлісу кримськотатарського народу. Схвалено дату проведення Курултаю. Він пройде у Сімферополі 27—31 липня. Це буде друге скликання другого Курултаю кримськотатарського народу. Перший Курултай кримських татар відбувся у далекому 1917 році, в листопаді. І лише майже через 74 роки у липні 1991 року вдалося скликати другий Курултай.

У другому скликанні другого Курултаю візьмуть участь не лише делегати, які мешкають у Криму, а й делегати, котрі поки що в депортації,— в Узбекистані, Таджикистані, Росії. Намічено прибуття гостей з діаспори — Туреччини, США, Німеччини, інших держав. Крім того, на Курултай вирішено запросити представників державних структур України і Криму, депутатів Верховних Рад України і Республіки Крим, а також представників різних національно-демократичних організацій.

На засіданні Меджлісу затверджено порядок денний Курултаю. Буде обговорено звіт Меджлісу і Ревізійної комісії Курултаю кримськотатарського народу про виконання рішень першого скликання другого Курултаю. Вирішено розглянути питання «Про громадсько-політичну, соціально-політичну і соціально-економічну ситуацію в Криму і становище кримськотатарського народу». Будуть також внесені зміни та доповнення до Тимчасового регламенту другого Курултаю і до положення про Меджліс кримськотатарського народу, а також проведено ротацію членів Меджлісу.

Олександр ПІДАТ.

«ТАК, ЯК Я, ДУМАЮТЬ УСІ»,

СТВЕРДЖУВАЛИ РАНІШЕ КЕРІВНИКИ КОМПАРТІЇ. А НИНІ ЗМІНИЛОСЯ СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІОЛОГІЇ?

Соціологія

Перший інститут соціології в колишньому Союзі на відміну від інших країн світу було створено лише в 1968 році, а в Україні — тільки восени 1990 року. Чому стримувався розвиток соціологічної науки в Україні? Яке ставлення до неї зараз? Як нині використовуються результати соціологічних досліджень?

Про це наш кореспондент розмовляє з директором Інституту соціології Академії наук України, доктором економічних наук, професором, членом соціально-економічної ради Президента України В. ВОРОНОЮ.

— Валерію Михайловичу, чому ж так довго соціології не давали права на життя в Україні?

— Становлення соціологічної науки в Україні, як і в усіх республіках колишнього Союзу, невиправдано затяглося — і невипадково. В цьому зволіканні були зацікавлені вищі керівники, які претендували на монополію знання, потреб, інтересів, життєвих цінностей та планів людей, населення. Пригадаєте, невдовзі після того, як М. Горбачов став лідером, на запитання зарубіжних журналістів про його ставлення до багатопартійності він відповів: «Я вважаю, що це нам не потрібне. Так думаю я, так думає все наше суспільство».

Приблизно так відповідали на будь-які запитання всі колишні перші секретарі райкомів, міськкомів, обкомів компартії. Тобто, не замислюючись, вони розписувались за все населення свого «володіння». І це було майже природним, сприймалося людьми як належне. Мало в кого виникав сумнів щодо достовірності таких висловлювань. А в кого вони й з'являлись, той мусив мовчати.

— А нині ставлення до соціології міняється? Як використовуються результати досліджень, що їх проводить інститут?

— Що стосується, скажімо, виборів депутатів, різних політичних акцій (страйків, протестів студентів), наша інформація використовується швидко й оперативно. Та, на жаль, емпіричні дослідження нам замовляють і використовуються вони поки що лише службою Президента, Комісіями Верховної Ради, окремими міністерствами, відомствами. Зустрічаючись з представниками страйкових комітетів, інформацією інституту користувався І. Плющ.

Великий обсяг роботи ми виконуємо, зокрема, на замовлення Мінчорнобиля та Міноборони. Зацікавленими користувачами нашої продукції є преса, телебачення, радіо.

Мушу зазначити, що використання соціологічної інформації залежить від рівня освіченості, світогляду, розуміння значення соціології у житті суспільства. І якщо в цілому ми відчуваємо підвищення інтересу до соціології, деякі споживачі не використовують її з різних причин. Практично не використовують її місцеві органи влади. До речі, громадську думку на Заході називають п'ятою владою. Та нам до цього ще дуже далеко.

— Мабуть, не тільки через нерозуміння ролі й значення громадської думки чи, як і раніше, небажання знати її взагалі. Що сьогодні вкладає соціологічна наука в термін «громадська думка»?

— Думка окремих людей, навіть великої кількості — ще не громадська думка. Громадська думка — це колективна думка, що формується як результат складної міжперсональної та міжгрупової соціальної комунікації. Тобто дані, одержані в результаті опитування громадян, об'єднаних спільністю відносин до власності на засоби виробництва, мірою участі в управлінні ними, розмірами й формами одержання доходів. Ці марксистські чинники визнаються і використовуються сьогодні соціологами Заходу. Та соціальну групу характеризують ще спільність потреб, інтересів, ціннісних орієнтацій, мотивів поведінки, володіння інформацією з досліджуваного питання. Адже одні дані ми одержуємо під час опитування інженерно-технічних працівників заводоуправління й цеху, а інші — під час опитування робітників основного виробництва й допоміжного, пенсіонерів, студентів тощо. Соціальні групи є і у вашій редакції і в нашому інституті, у будь-якому виробничому колективі. Наш інститут працює над проблемами виявлення чинників, що визначають закономірності формування різних груп і системи соціологічних показників, що дають змогу оцінювати стан і прогнозувати спрямованість розвитку соціальних процесів. Треба буде створити відповідний комп'ютерний банк даних по Україні.

— Валерію Михайловичу, але що дають такі складні й дорогі наукові дослідження громадської думки кожній людині окремо?

— Соціологія — єдина серед суспільних наук, яка має наукову теорію, методи, методики пізнання й виявлення справжніх інтересів, потреб, ціннісних орієнтацій та мотивів поведінки людей. Вона руйнує монополію й привласнене керівниками право говорити від імені народу. Я б сказав, що ставлення до соціології є критерієм поділу людей на демократів та автократів. Соціологія руйнує твердження, що начальник знає все, чого хочуть підлеглі.

— І це, мабуть, дуже важливо тепер, на початку розбудови державності в Україні?

— Щоб побудувати правове громадянське суспільство, треба знати його структуру, інтереси й потреби різних соціальних, соціально-демографічних, професійно-кваліфікаційних, територіальних, національних спільностей, різних вікових категорій. Лише враховуючи всі інтереси цих груп і спільностей, включаючи економічні, політичні, духовні, національні, можна виробити політику, що відповідатиме інтересам усього народу України.

Розробкою багатьох фундаментальних проблем розвитку суспільства насамперед і займається наш інститут.

В інституті розпочато також дослідження соціальних проблем національної безпеки України, пов'язаних з соціальною експертизою великих державних програм та проектів рішень, що приймаються урядом. Цього вимагає життя. За бажання Верховної Ради ми зможемо проводити соціальну експертизу і проектів законів, що приймаються нею. В багатьох країнах Заходу це робиться вже давно.

— Дозвольте, Валерію Михайловичу, побажати всьому колективові вашого інституту творчих успіхів, висловити впевненість і надію, що соціологічну науку незабаром належним чином оцінять усі, і замість тверджень: «Так думаю я, і так думають усі», — прийде в наше життя інший вислів: «Так думає народ, і з цим слід рахуватися».

— Дякую!

Бесіду вів Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Кікбоксинг

УСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ ДО РИМА

Ми вже писали про те, що нинішнього року на спортсменів Всеєвразійської федерації кікбоксингу (ВФК) чекає чимало цікавих турнірів. І чи не найпристижніший серед них — «Золотий дракон». Він пройде 19—20 червня у Римі.

Детальніше про «римські канікули» наших бійців розповідає віце-президент ВФК Андрій ЧИСТОВ:

— Незвичність цих змагань полягає в тому, що в них поміряються силами спільно зірки карате, таеквондо, кунг-фу, кікбоксингу з багатьох країн. Головне, що вони проходитимуть за зміщаними правилами. До Італії на автобусі виїжджає й делегація ВФК. У її складі відомі кікбоксери В. Хоруженко та В. Ширяєв. До речі, з нами можуть поїхати спонсори і болільники.

— Яким чином?

— Дуже просто: заплатити приблизно 430 доларів США. Цього вистачить на витрати за оформлення виїзних документів, проїзд, харчування і проживання в столиці Італії, екскурсії вічним містом і, зрозуміло, перегляд поєдинків «Золотого дракона». Той, хто бажає дізнатися про деталі, нехай звернеться до ВФК (Київ-1, К. Маркса, 10, тел. 229-20-45).

Виїзд до Рима 16 червня.

Олександр БОРЩЕВСЬКИЙ.

ДВОВЛАДДЯ

Першість країни з футболу. Друга ліга. 30 тур. «Дружба» (Осипенко) — «Азовець» (Маріуполь) — 1:1; «Металург» (Костянтинівка) — ЦСК ЗСУ (Київ) — 1:0, «Явір» (Краснопілля) — «Дніпро» (Черкаси) — 0:0, «Зірка» (Кіровоград) — «Меліоратор» (Каховка) — 2:1, «Чорноморець-2» (Одеса) — «Титан» (Армянськ) — 3:4, «Галичина» (Дрогобич) — «Таврія» (Херсон) — 3:2, «Дністер» (Заліщики) — «Чайка» (Севастополь) — 2:2, «Хімік» (Житомир) — «Вагонобудівник» (Стаханов) — 3:1, «Газовик» (Комарне) — «Бажановець» (Макіївка) — 1:0.

Головними матчами туру, звісно, були поєдинки за участю лідерів. Черкащани задовольнилися нульовою нічиєю в Краснопіллі. А от їхній головний конкурент житомирський «Хімік» не залишив ніяких шансів футболістам із Стаханова.

Хоча початок матчу не віщував грози для гостей. Вони вдало захищалися, а під час однієї з контратак їхній гравець Баранник точним ударом засмутив житомирців та їхніх прихильників (24).

Однак «Хімік» продемонстрував саме ті якості, які мають бути притаманні лідерові. Василенко (35), В[illegible]силишин (47, 49) довели перевагу господарів до рівня переконливої.

Отже, в турнірі тепер двовладдя: «Дніпро» і «Хімік» мають по 43 очка. Вони на шість очок випереджають «Явір», який посідає третій рядок у турнірній таблиці.

Гостра суперечка йде і на протилежному її кінці. Поки що на останньому місці «Титан» — 18 очок. Але він скоротив розрив з «Чорноморцем-2» до мінімуму (в одеситів 19). Причому кримчани (ви, мабуть, звернули увагу) в цьому турі переграли свого конкурента на його полі.

Наступний тур у другій лізі гратиметься 11 червня.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

Баскетбол. Вроцлав (Польща). Відбірковий турнір чемпіонату Європи. Україна — Великобританія — 87:76, — Словаччина — 79:69, — Боснія та Герцеговина — 75:68. Після бездоганного виступу на першому етапі наші баскетболісти потрапили до числа восьми команд, які сьогодні розпочнуть другий етап змагання. За його підсумками чотири найсильніші збірні дістануть путівки на фінальну частину чемпіонату.

Водне поло. Форт Лодердейл (Флорида, США). Дворазовий олімпійський чемпіон, блискучий український ватерполіст Олексій Баркалов став лауреатом Інтернаціональної Галереї слави з водних видів спорту в цьому місті. Нині киянин за контрактом тренує команду сербського міста Нові-Сад.

Хокей. У фіналі Кубка Стенлі — головного призу НХЛ — зустрічаються «Монреаль Канадієнс» (Канада) і «Лос-Анджелес Кінгс» (США). Зрозуміло, що симпатії українських прихильників хокею будуть на боці каліфорнійського клубу, адже в команді Уейна Гретцкі виступає й наш земляк, киянин, олімпійський чемпіон Олексій Житник.

Волейбол. Київ. Матч кваліфікаційного турніру чемпіонату Європи-93. Чоловіки. Група С. Збірна України — збірна Данії — 3:0. Наступний матч наша команда проведе 6 червня в Донецьку проти волейболістів Румунії. А поки що наші спортсмени з 9 очками очолюють турнірну таблицю.

Міні-футбол. У фіналі Кубка України виступлять вісім клубів: «Надія» (Запоріжжя), «Рита» (Харків), «Ніка» (Дніпропетровськ), «Славутич» (Славута), СКІФ-Сілекс (Київ), «Фотоприлад» (Черкаси), «Донбас» (Донецьк), «Механізатор» (Дніпропетровськ). Переможець змагання, яке пройде в Київському палаці спорту, стане відомий 18 червня. До речі, спонсори турніру подбали не лише про учасників, а й про глядачів. Вхід на матчі — безплатний. А ще й прохолодні напої, морозиво для всіх також безплатно.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописи не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 846.430.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311102.

1, 3, 4, 5 і 6 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».